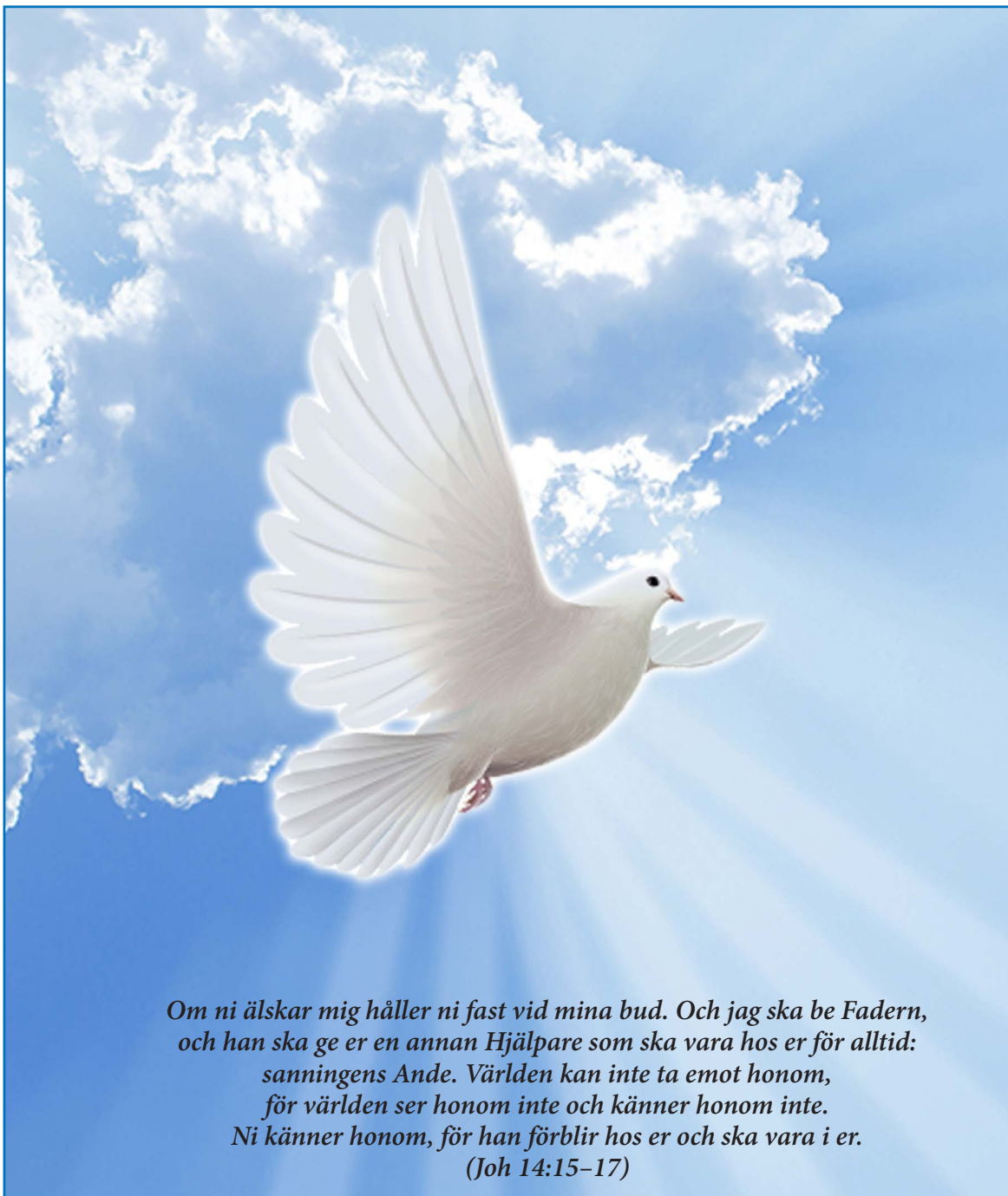
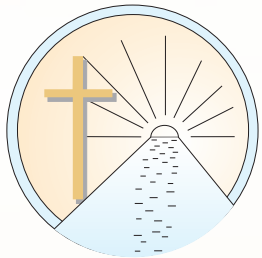

Sions Missionstidning

*Om ni älskar mig håller ni fast vid mina bud. Och jag ska be Fadern,
och han ska ge er en annan Hjälpare som ska vara hos er för alltid:
sanningens Ande. Världen kan inte ta emot honom,
för världen ser honom inte och känner honom inte.
Ni känner honom, för han förblir hos er och ska vara i er.
(Joh 14:15-17)*

BIBELORDET

*Sjung till Gud,
lovsjung hans namn,
bana väg för honom
som drar fram genom öknarna!
Herren är hans namn,
jubla inför honom,
de faderlösas fader
och änkornas försvarare,
Gud i sin heliga boning.
Gud ger de ensamma ett hem
och de fångna frihet och lycka.
Men de upproriska bor i en öken.
Gud, när du drog ut
i spetsen för ditt folk,
när du gick fram i ödemarken,
då bävade jorden,
då strömmade regn
från himlen inför Gud,
själva Sinai bävade inför Gud,
Israels Gud.
Rikligt regn lät du falla, Gud,
din trötta egendom gav du kraft.
Din skara fick bo där,
du sörjde för de svaga
i din godhet, Gud.
Ps. 22:2, 17-22*

KATEKES

För äkta män

Ni män, älska era hustrur, så som Kristus har älskat församlingen och offrat sig själv för den, för att helga den. På samma sätt är mannen skyldig att älska sin hustru som sin egen kropp. Den som älskar sin hustru älskar sig själv. Ingen har någonsin hatat sin egen kropp, utan man ger den näring och vårdar den, så som Kristus gör med församlingen. (Ef 5:25, 26, 27, 28)
På samma sätt skall ni män leva förståndigt tillsammans med era hustrur som är

Sions Missionstidning

Nr 5 2020

Den Helige Andes verk i församlingen.....	4	Vasa fridsförening	18
Påskdagen	6	Tankar kring äktenskapet.....	20
Väntan på den Helige Ande	8	Bokrecensioner	22
Ett hemland	10	Till minne av Elin Lindfors	24
Barnsida: Bön.....	12	Respekten för Gud och människan.....	26
Ungdomssida: Skriftskolan	14	Radio LFF, sommarmöten, prenumerationer.....	27
Guds kraft	16		

det svagare kärlet. Visa dem aktning som medarvingar till livets nåd, så att era böner inte blir hindrade. (1 Petr 3:7)
Ni män, älska era hustrur och var inte hårda mot dem. (Kol 3:19)

För hustrur

På samma sätt skall ni hustrur underordna er era män . . . så som Sara var lydlig mot Abraham och kallade honom herre. Hennes barn har ni blivit, när ni gör det som är gott och inte låter skrämman er. (1 Petr 3:1, 6)
Ni hustrur, underordna er era män, så som ni underordnar er Herren. Ty en man är sin hustrus huvud, liksom Kristus är församlingens huvud – han som är Frälsare för sin egen kropp. Som församlingen i allt underordnar sig Kristus, skall hustrun i allt underordna sig sin man. (Ef 5:22-24)
Till din man skall din åtra vara, och han skall råda över dig. (1 Mos 3:16)

UTGIVARE

Laestadianernas
Fridsföreningars förbund r.f.

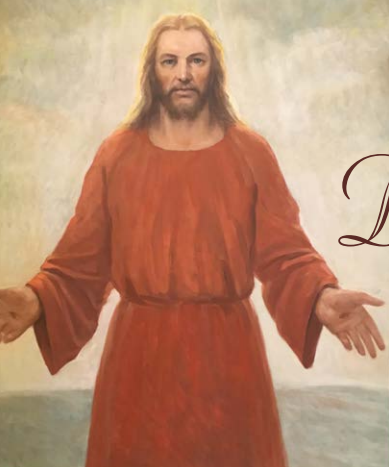
Ansvarig redaktör:
Vesa Pöyhtäri
Permosvängen 111
68600 Jakobstad
vesa.poyhtari@lff.fi
+358 44 2175410

Redaktionsråd:
Sven Sundström,
Susanna Östman,
Magnus Enlund

Layout:
Grafica Layout & Foto
Ulrica Wik
Tel. 050-536 7726
ulrica@grafica.fi

ISSN 1455-8882 (print)
ISSN 2490-0869 (web)

Tryck:
Forsberg Printed
Communication Oy Ab

Den Helige Andes verk i församlingen

Vem är den Helige Ande? Jesu ord till lärjungarna, den sista kvällen före Jesu död och uppståndelse, visar vem den Helige Ande är och vilken uppgift han har (Joh. 16:5–15). De visar också på vilket sätt han verkar. Om den Helige Ande talas också på många andra ställen i Bibeln.

Den Helige Ande är Gud. Jesus framställde honom, förutom med hans namn, även genom att använda ett maskulinbesläktat personligt pronomen ”han”. Den Helige Ande är livgivaren. Som sådan har hans roll setts i skapelseberättelserna, där han avbildas i den kristna traditionen liksom en höna, vars välsignande närvaro – att röra sig över vattnet – gör livet möjligt (1 Mos. 1:2). Jesus sände den Helige Ande från himlen till sin församling (Luk. 24:49).

Den Helige Ande är Kristi Ande

Den Helige Andes speciella uppgift är att vittna. Redan för gamla testamentets profeter var han den ”Kristi Ande” som vittnade om Kristus (1 Petr. 1:11). Han är Guds ords vittne och kraftens källa till allt vittnande. Därför sände inte Kristus först sina apostlar att vittna, utan att först ha uppmanat dem att ta emot den Helige Ande (Joh. 20). Därför är det den Helige Ande som vittnar genom apostlar för den otrogna världen och för Kristi församling.

Då en predikant eller präst i vår väckelse, som välsignats till sitt ämbete, vittnar om Kristus i

enlighet med Guds ord, talar han i den Helige Andes kraft. I ordet finns kraft fastän framförandet skulle vara svagt eller bristfälligt. Det avgörande är, att talet är bibliskt. Då det är enligt Bibeln, talar den Helige Ande och delar åt varje åhörare efter vars och ens behov. På samma sätt vittnar den Helige Ande då en enskild kristen talar evangeliet för egna vänner och bekanta.

Som vi här förut läst är den Helige Ande Kristi Ande. Att vittna om Kristus, om hans lag och evangelium, det är den Helige Andes egentliga uppgift. Den Helige Ande leder till Kristus. Han vill inte få uppmärksamhet själv utan uttryckligen bort från sig, till Kristus. Samma sätt att agera borde gälla också för kristna. En sådan andlighet som upphöjer istället för Kristus människans egen andlighet och de nådegåvor som hon fått, har satt tyngdpunkten för sitt arbete fel. Undervisningen i Korinterbrevet är här ett gott exempel. Paulus går inte emot nådegåvorna, tvärtom, han uppräknar en lång lista på olika gåvor och visar deras rätta ordning och plats i församlingens liv (1 Kor. 12). Därefter visar han i kapitel 13 på ”de bästa nådegåvorna” som en kristen borde eftersträva. De bästa gåvorna är sådana vilka Gud redan gett till de troende och vilka är gemensamma för alla – de är ”tro, hopp och kärlek”. Paulus ställer de andra gåvorna, med början från herdens gåva – predikandet – under måttet av kärlek. Ett tal utan kärlek uppbygger inte även om ämbetet skulle vara en Guds nådegåva. Det samma gäller

profeterandet och andra gåvor som inte är till uppbyggelse utan kärlek. I jämförelse med kärleken är de förgängliga. Bestående gåvor är tro, hopp och kärlek, men störst av dem är kärleken. Att upphöja sådana gåvor är apostoliskt och dess frukt är att varje kristen blir lika värdefull och andlig oberoende av andra möjliga gåvor som han fått.

Den Helige Ande och församlingen hör ihop

Den Helige Andes speciella uppgift i frälsningsverket är att säkerställa mänsklighetens frälsning genom att dela Kristi frälsningsgåvor. När Kristus uppstår från de döda, sammankallar han församlingen, ger uppdrag och fullmakt åt sina apostlar och sänder iväg dem. Men innan han ger dem uppgiften och fullmakten ger han den Helige Ande till apostlarna. Detta är anmärkningsvärt. Kristus lägger människornas frälsning i den Helige Andes händer, inte i församlingens. Därför blåser han över dem den Helige Ande och ger befallning att ta emot honom. Först därefter ger han uppdraget och fullmakten. Denna händelse betydde, att Kristus ställde den Helige Ande att leda arbetet. Kristus sände sina apostlar till arbetet genom att blåsa pingstens vind över dem redan i förväg. Utan den Helige Andes närvaro skulle allting vara onödig mänsklig verksamhet.

På detta sätt grundar Kristus sin kyrkas varande och arbete på Guds Helige Andes närvaro och ledning. Den Helige Ande är också i nya förbundet livgivaren, ”hönan”, i vars välsignande närvaro kyrkan har sitt skydd och växer. Luther uttrycker det här på ett fint sätt i katekesen i stycket om den Helige Ande. Den Helige Ande kallar, upplyser, helgar och bevarar i Jesus Kristus förutom den enskilde också hela kristenheten. Han ger i denna kristenhet obegränsat alla synders förlåtelse, uppväcker från de döda och skänker det eviga livet.

Församlingens missionsarbete har alltid varit beroende av den Helige Andes närvaro. Anden sammanbinder sig med församlingen och verkar genom den. Anden sänder inga änglar till missionsarbete, för Bibeln vittnar, att den Helige Ande färdades ”på apostlafötter”, och förde vittnesbördet om Kristus vidare. Paulus fick t.ex. genom en dröm kallelse att bege sig till Makedonien, därför att den Helige Ande ville att Kristus skulle predikas även där. (Apg. 16:9)

Den Helige Ande vill föra också den enskilde kristne alltid till församlingens gemenskap. En kristen som lever ensam med sin Herre – dvs. en kristen, som inte har någon herde och församling – är en okänd sak i Bibeln. Många nutida kristna har tappat bort denna gåva. Våra dagars allmänna individualistiska tankesätt har styrt oss att fungera som andliga konsumenter som går i församlingar liksom i en självbetjäningsbutik och springer efter erbjudanden. En sådan individkristen sed kommer inte från den Helige Ande. Den Helige Ande fostrar oss i Herrens hjord, där herden känner sina får och fåren känner sin herde (1 Petr. 5:2). Gästbesök i andra bekännande församlingar är bara gästbesök (som speciellt för de unga är bra att göra, av många olika orsaker!).

Katekesens stycke om den Helige Ande är liksom en lovsång för Guds Andes arbete i församlingen. Man bör ändå uppmärksamma, att på samma gång som katekesen lyfter den Helige Andes roll högt, så grundar den ändå den Helige Andes verk på det som Gud tidigare har gjort. Andes verk grundas i skapelsen och återlösningen, vilka talas om i de föregående trosartiklarna. Det betyder att den Helige Ande inte delar av sitt eget, utan delar Faderns och Sonens gåvor.

Vesa Pöyhtäri

(Skrivelsen fortsätter i nästa nummer)

Påskdagen

Mark 16:1-8

Påskan firades redan under gamla testamentets tid och då som en påminnelse om hur Gud hade räddat sitt folk från träl- domen i Egypten. När Faraos vägrade släppa folket så fick Israels folk till slut uppmaningen att slakta ett felfritt lamm och styrka blodet från det på dörrposterna och övre dörrträet. På natten kom dödsängeln och tog allt först- fött men där blodet var struket vid ingången där gick ängeln förbi. Blodet från ett felfritt lamm räddade Israels folk. Lammet och Israels räddning var en förebild till den påsk vi firar idag. När Jesus under påskan dör på korset och sedan uppstår på den tredje dagen så är han som Johannes döparen säger:

”Se Guds lamm som tar bort världens synd”

Jesus var som oss men utan synd. För vår skull blev han gjord till synd och i kraft av blodet på hans kors försonade Gud allt med sig. Genom Jesu död och uppståndelse har Gud öppnat en väg till himmelen för oss. Jesus visste mycket väl vad som väntade honom då han gick mot Jerusalem. Ingen tog hans liv utan han gav det av fri vilja. Detta gjorde han för att frälsa dig och mig, ja hela världen. Inte för att vi hade förtjänat det utan för att han älskade världen så mycket (Joh 3:16) Vi har inte en Gud som kräver offer av oss för att vi ska duga inför honom, Istället har vi en Gud som offerar sig för oss! Det är också det som är Bibelns kärna, inte vad vi ska göra utan vad Gud har gjort.

När Paulus skriver till församlingen i Korint så påminner han dem om vad som är det allra viktigaste. Att Kristus dog för våra synder, att han blev begravd och att han uppstod på tredje dagen enligt Skrifterna. (1 Kor 15) Påskdagen är verkligen söndagarnas söndag och påskens glädjebudskap får vi fira och påminnas om vid varje söndagsgudstjänst under hela året.

I vår text så läser vi att tre kvinnor tidigt på morgonen började gå till graven. Sabbaten var över och nu gick de för att smörja Jesu döda kropp med välluktande oljor. På vägen bekymrade de sig för hur de skulle ta sig in i graven. Vem skulle rulla bort den stora stenen som täckte gravöppningen? När de kommer fram så upptäcker de till sin förvåning att stenen är bortrullad och inne i graven sitter en ung man klädd i en lång, vit dräkt. Mannen talade till kvinnorna och förkunnade att Jesus inte var kvar i graven.

”Han är uppstånden, han är inte här”

Kvinnorna hade gått med tunga steg mot graven för att sörja och ta hand om en död och kall kropp. Allt såg ut att vara slut och deras mästare hade dödats. Nu får de vända tillbaka med ängels budskap om att Jesus är uppstånden och att han lever. Det som såg ut att vara ett nederlag var i själva verket en stor seger.

Påskdagen är verkligen söndagarnas söndag och påskens glädjebudskap får vi fira och påminnas om vid varje söndagsgudstjänst under hela året.

Långfredagen och påskdagen hör ihop, vi förstår inte den ena dagen utan den andra. På korset på långfredagen så dör Jesus för hela världens synder. Gud hatar synden och syndens lön är döden. På långfredagen dör vår Herre Jesus för våra synder (Rom 4:25) Nåden och förlåtelsen är gratis för oss men det var inte gratis för Gud. Men det slutar inte här. Luther säger i en påskpredikan ”Det vore förskräckligt om det skulle stanna vid denna sorgliga bild” Påskdagen handlar inte om lidande och död utan om liv, seger och uppståndelse. Jesus går ut ur graven med seger över synden. Lagen och rättvisan har haft sin gång och dina och mina synders straff är avtjänat. Skulden är betald till sista öret. Det vi hade förtjänat tog Gud själv på sig i Jesus och vann en rättfärdighet åt oss. Han uppväcktes för vår rättfärdiggörelses skull. Uppståndelsen är beviset på att Jesu död på Golgata inte var ett nederlag utan en seger. Hans offer var fullkomligt och en evig återlösning för hela det fallna människosläktet. Om Jesus inte hade uppstått så hade vår tro varit meningslös och vi hade ännu varit kvar i våra synder. (1 Kor 15)

Stenen som hade legat framför gravens öppning var bortrullad när kvinnorna kom fram. Inte för att släppa ut Jesus, när han uppstod så var han inte bunden av

väggar och stängda dörrar längre. (Joh 20:19) Stenen var bortrullad för att kvinnorna skulle komma in. De skulle få se att Jesus inte var kvar, de skulle få se platsen där han hade legat och höra ängels glädjebudskap om att han var uppstånden. Vi kan också bekymra oss för liknande stenar som hindrar oss i vår tro på Jesus. Det kan handla om synder i våra liv eller om andra hinder som vi själva skapat. Eller att vi inte tycker att vi duger och har varit tillräckligt fromma. Kvinnorna vid graven fick uppmaningen att föra budskapet om uppståndelsen till lärjungarna och särskilt för Petrus. Kanske får det här vara ett särskilt budskap till dig idag? Stenen är bortrullad, det finns inget hinder i vägen. Jesus har öppnat vägen till Gud och du får komma som du är. I hans blodiga död och segerrika uppståndelse finns syndernas förlåtelse och där finns också kraften att vandra som ett Guds barn. Låt inte några hinder ligga i vägen utan tro dina synder vara förlättna. Jesus har fullgjort allt för din skull. Gud erbjuder dig sin Sons seger över synd, död och djävulen. Ta emot den fria gåvan genom tron. Han har dött och uppstått för att vi ska få leva i evigheten.

Mikael Fältros

Väntan på den Helige Ande

Vi läser i Joh 7:37-39 På den sista dagen, den största i högtiden, stod Jesus och ropade: "Om någon är törstig, kom till mig och drick! Den som tror på mig, som Skriften säger, ur hans innersta ska strömmar av levande vatten flyta fram." Detta sade han om Anden, som de skulle få som trodde på honom. Anden hade nämligen inte kommit än, eftersom Jesus ännu inte hade blivit förhärligad.

Efter sin död hade Jesus uppenbarat sig för sina lärjungar under en måltid. Då hade han sagt till dem att de inte skall lämna Jerusalem, utan att de skall vänta på att få den Helige Ande som skall ge dem kraft. Han sa att det sker inom några dagar och den händelsen kallar vi för pingst.

Lärjungarna hade säkert egna funderingar över hur det skulle ske. Tidigare hade Anden uppenbarat sig som en duva vid Jesu dop och för Nikodemus framställde Jesus Anden som en vind som blåser vart den vill. I vår text

har vi en bild av Anden som en vattenkälla som ger liv.

Löftet gick i uppfyllelse på Pingsten. Då hördes ett starkt dån, och Anden kom som tungor av eld som stannade över var och en av lärjungarna. Detta väckte mycket uppseende i hela Jerusalem.

Den Helige Ande är ändå inte en vind eller en eld. Utan en person i treenigheten. Jesus berättar att när han lämnar världen, sänder han oss den Helige Ande. En Ande med vilken vi är förenade med honom.

Det Jesus här visar oss är att Anden för det mesta verkar i det stilla. En källa flyter sakta fram och förser både oss och vår omgivning med det livsviktiga vattnet. Den finns i oss, och skall förbli i oss. En stilla Hjälpare som förhärligar Kristus för oss, som vägleder oss med hela sanningen och som ber för oss när vi inte själva kan eller förmår be.

*Den som tror på mig,
ur hans inre skall flyta
strömmar av levande
vatten*

När Anden får leda oss, medför det att vi sakta men säkert förändras i den riktning som Anden vill. De frukter som livet i gemenskap med Anden frambringar räknar Paulus upp i sitt brev till Galaterna. Andens frukter är: kärlek, glädje, frid, tålmod, vänlighet, godhet, trofasthet, ödmjukhet och självbehärskning. Stillsamma frukter som världen inte har att ge.

Andens strömmar flyter också utåt till andra. Samma Ande ger sina gåvor till att bygga upp sin församling som är Kristi kropp. Vi har alla fått gåvor och kan på vårt sätt vara med och bygga upp Kristi församling. Paulus skriver att hos var och en framträder Anden så att den blir till nytta, och att den fördelar sina gåvor på var och en som den vill.

Hela vårt kristna liv är att mer och mer växa i Anden. Vår bön får bli: Herre låt oss växa till mognad innan skörden.

Mikael Ventin

HELGDAGAR

3. söndagen efter påsk (Jubilate),
Joh 17:11–17,
Guds folks hemlängtan

4. söndagen efter påsk (Cantate),
Joh 17:6–10,
Himmelrikets medborgare i världen

5. söndagen efter påsk (Bönsöndagen,
Rogate),
Matt 6:5–13,
Hjärtats samtal med Gud

Kristi himmelsförsdag,
Joh 17:24–26,
Den upphöjde Herren

6. söndagen efter påsk (Exaudi),
Joh 7:37–39,
Väntan på den Helige Ande

Pingstdagen,
Joh 14:15–21,
Den Helige Andes utjutande

Ett hemland

”De som talar så visar därmed att de söker ett hemland.” (Hebr. 11:13-16)

Coronapandemin har på ett konkret sätt på nytt lyft fram betydelsen av ett hemland. Utvecklingen i vår värld med globalisering och öppna gränser fick ett plötsligt avbrott. Igen blev det viktigt att hålla sig till sitt hem och sitt hemland. Gränserna stängdes för andra resenärer än hemlandets medborgare.

Människor kallades tillbaka till hemlandet, men i många fall följde viruset med. Det blev otryggt även i hemlandet. Inte ens där kan man röra sig fritt utan risk för smitta. Det skedda ger samtidigt en tydlig bild av främlingskapet här på jorden. Viruset finns överallt, i alla länder. Så är det också med syndens smitta, det värsta av alla virus. Den är ändå än mer utbredd, den finns i alla hem. Ett tryggt hem är därför ingen självklarhet i vår värld. Många människor växer upp omgiven av otrygghet. Även i många hem finns makt-kamper, intriger, osämja, strider och t.o.m. våld. Fruktansvärt men sant.

Syndens smittosamma sjukdom har förstört hemmens atmosfär i tusentals år. Problemet är att det gäller en för människor obotlig sjukdom. Mänskliga läkare förstår sig inte på den. Den finns djupt i människans hjärta, viruset nästlar sig in i hjärteroten. Profeten Jeremia

ställde diagnosen om människohjärtat: *”obotligt sjukt”* (Jer. 17:9). Därför går det inte att göra sig av med synden, den förföljer människor och fördärvar omgivningen varstans den får utrymme att föröka sig.

Profeterna visste ändå att det finns en medicin, även om den var oåtkomlig för människor. Guds löfte var givet redan i paradiset. Syndavirusets ursprung, ormens makt skulle krossas. Profeterna förkunnar löftet om den himmelska överläkaren, hur Gud själv griper in, ljuset går upp i mörkret, mänsklighetens avgudar faller, blodröda synder blir snövita. Jesaja fick se ännu längre fram: *”Se, jag skapar nya himlar och en ny jord, och man skall inte mer komma ihåg det förgångna eller tänka på det.”* (Jes. 65:17)

Trons människor i gamla förbundet trodde Guds löften. De såg dem i fjärran, men fick inte se dem uppfyllas. De dog i tron på det som var utlovat. De bekände sig som gäster och främlingar på jorden, de sökte och väntade på något bättre, ett hemland fritt och rent från syndens smitta.

Guds folks hemlängtan är ämnet för den tredje söndagen efter påsk. Guds folk längtar till ett tryggt hemland.

Hur är det med dig, har du ett hem, ett hemland?

Vi kan först tänka på frågan i ett jordiskt perspektiv. Det är bra att ha hus, hem och fosterland på jorden. Ett jordiskt hem och en familj är en välsignelse i sig, i synnerhet när man får leva i Guds barns gemenskap. Detsamma kan sägas om ett jordiskt fosterland, om det söker sin trygghet i Gud och hans ord. Det är en himmelsk välsignelse på jorden.

Guds folk nöjer sig ändå inte med det jordiska, de känner inom sig syndens otrygghet även i det jordiska hemlandet, *”för här på denna jorden är synden med i allt.”* Här finns ingen varaktig stad, de söker ett sådant land som inte finns på den här jorden. *”Om de hade menat det land som de gått ut ifrån, hade de tillfälle att vända tillbaka dit. Men nu längtade de till ett bättre land, det himmelska.”*

Här kommer vi till den avgörande frågan, är du medborgare i ett himmelskt hemland?

Detta är det riktigt avgörande för oss alla människor. Hebreerbrevet uppenbarar: *”Det är bestämt om människan att hon en gång skall dö och sedan dömas”.* Många dör av naturligt virus, i tro eller otro. Många dör av synden, en andlig död bort från Gud och hans gemenskap. Trots död och otrygghet i dagens värld, fortsätter orättfärdiga människor att göra det som är orätt. Många väljer en väg utan Gud, många vill inte veta av honom, många vill inte höra om honom, många vill inte att barnen skall få höra om honom. Många njuter av synden och förkastar frälsaren. Dessa människor är på riktigt hemlösa, det blir uppenbart på den yttersta dagen.

Men de som äger himmelskt medborgarskap får komma till ett bättre hem. De har sina namn skrivna i Hemlandets medborgarförteckning, i Livets bok. Jesus Kristus lät sig

offras för att betala priset. *”Han skall en andra gång träda fram, inte för att bära synd utan för att frälsa dem som väntar på honom.”* (Hebr. 9:27) Denna härliga dag får vi vänta på. Som förlåtna syndare, rättfärdiggjorda i Kristus, får vi redan nu genom tron sträcka oss emot hemlandet, allt närmare Frälsaren.

Himmelrikets medborgare lever ändå sitt liv här i världen. Här har de sin uppgift, att leva för Gud och medmänniskorna i hem, församling och samhälle, utsända på Jesu uppdrag mitt ibland coronan till en värld som är fördärvad av syndens smitta. I världen är de främlingar, men genom Jesu Kristi försoning är de medborgare tillsammans med de heliga och tillhör Guds familj.

Till det rätta hemlandet kommer inget virus, ingen sjukdom, ingen synd. *”Men där får ej någon komma in som ej renad är från syndens smitta.”* (SS 317) Bibelns sista bok betygar: *”Aldrig någonsin skall något orent komma in i den, och inte heller någon som handlar skändligt och lögnaktigt, utan endast de som är skrivna i livets bok som tillhör Lammet.”* (Upp. 21:27)

Kanske du redan i Påskens evangelium fått känna flakten från hemlandet - den ljuva doften, uppståndelsens rena, härliga morgonbris! I Jesu död och uppståndelse finns din rättfärdighet, din kraft, ett levande hopp och vissheten om det himmelska arvet som inte kan förstöras. Guds segrande skara skall snart få samlas i Hemlandet, på den nya jorden, under den nya himlen.

”Ej jorden har den ro jag söker, min längtan bort sig blott föröker.”
(SS 286)

Välsignad hemresa!
Tomas Gäddnäs

Bön

Guds Frid högt älskade barn!

Att vi ber till Gud innebär ju att vi samtalar med honom. Man kan tänka att Gud sitter i andra ändan med en telefon. Det som skiljer Gud från människan här är att Gud aldrig tröttnar, Gud missar aldrig ett samtal, Gud svarar på alla våra frågor och alla våra böner. Men var är han då? Hinner han med allt? Det kan man undra när det hopar sig och svårigheterna kommer nära. Men Gud handlar i ett annat perspektiv, han handlar med andra mål: att hjälpa och stöda, bära och ge svar, jo, men också med det målet att få oss ALLA, ung som gammal, hem till himlen. Han handlar i ett evighetsperspektiv.

Håll högra handen så att tummen pekar mot ditt hjärta. Det får påminna dig om att be för dem som står dig nära.

Sen tar du pekfingeret, då får du komma ihåg dem som pekar ut vägen för andra - lärare, ledare och föräldrar.

Sen tar du långfingeret som är det största, då skall vi komma ihåg dom som är högt uppsatta och som måste fatta viktiga beslut.

Fingret som kommer efter är det svagaste, det kan inte stå upp på egen hand. När du rör vid det får du komma ihåg alla sjuka, svaga, rädda, ensamma, alla de som behöver stöd.

Sen kommer lillfingeret, sist och minst, men ändå viktigt för handen. Och det får påminna oss om att be för oss själva!

I Bibeln hittar vi många ställen om bön. I Matteusevangeliets sjunde kapitel, vers sju till tolv står det: Jesus sade: ”Be så skall ni få, sök så skall ni finna. Bulta så skall dörren öppnas. Ty den som ber, han får och den som söker, han finner, och för den som bultar skall dörren öppnas. Finns det någon ibland er som ger sin son en sten när han ber om bröd, eller ger honom en orm när han ber om en fisk? Om nu redan ni som är onda, förstår att ge era barn goda gåvor. Skall då inte er Fader

i himlen ge det som är gott åt dem som ber honom? Allt vad ni vill att människorna skall göra för er, det skall ni också göra för dem. Det är vad lagen och profeterna säger.

Du får be till Gud, han vill lyssna till dig, och han vill ha dig precis som du är. Och vi får be för varandra.

Ingrid Snellman

**Det finns kraft uti bedjande händer,
fastän händer är svaga och små.**

**När mot allmaktens Gud du dem vänder
har han lovat att svar du skall få.**

Svaren ges på vår väg, änglar kommer med bud.

Om de dröjer, dock fram de skall nå.

För de lovade löftenas trofaste Gud:

Be till mig och du hjälpen skall få.

Sions sånger nr. 148 v.1.

Skriftskolan

- tillsammans och inför Herren

Skriftskolan och konfirmationen är en speciell tid för många unga. Man besöker gudstjänster tillsammans, man kanske följer en bibelläsningplan, man deltar i ungdomssamlingar, och så är man på läger och blir konfirmerad i kyrkan. Skriftskolan är en fin tid, det tyckte jag åtminstone när jag gick i skriftskolan.

Skriftskolan är en trevlig och rolig tid

Jag har fina minnen från min egen skriftskola, kanske speciellt från lägret. På läger lär man känna nya människor och man får ha roligt tillsammans. På skriftskolläger spelar man kanske bollspel eller något annat spel. Vissa av konfirmanderna tar det lugnt på läger. Man kan sitta och fundera om livet tillsammans med hjälpledarna. På tal om hjälpledarna,

jag minns ännu vem jag hade som ledare på mitt skriftskolläger. Under skriftskolan är det också trevligt för oss ledare att få samarbeta med andra ledare, och föräldrar. Man får göra församlingsarbete tillsammans!

Skriftskoltiden är en trevlig och rolig tid, och den är också viktig för oss människor. Vi ska inte underskatta den biten av skriftskolan. Gud har skapat dig och mig till att leva med andra människor. Vi får njuta av sällskapet och naturen, och vi får skratta och ha det på roligt på fritiden och på kvällsprogrammet.

Skriftskolan är en viktig tid

Skriftskoltiden är också en viktig tid. Man får undervisning i grundläggande saker i kristen tro. Man får en fin möjlighet att lära känna

Jesus Kristus, och det liv Han har kallat oss till. Det vi får lära oss i skriftskolan får vi ta med oss i livet. Bibelns och katekesens undervisning får vi komma ihåg och följa och vi får förlita oss på att Gud är trofast i det han lovat i sitt Ord.

Sedan vid konfirmationen (confirmare, ”bekräfta”) bekänner man sig till den tro som föräldrarna och faddrarna bekände när man döptes. Då bekräftar vi att vi är skapade och värdefulla, syndiga och fallna människor som har fått ta del av frälsningen genom Jesus Kristus. Skriftskolan är också en ”nattvardsskola”. När konfirmanderna får undervisning i trons centrala saker förbereder man sig också för nattvarden på konfirmationsmässan.

LFF:s skriftskola

- Tillsammans och inför Herren!

LFF:s skriftskola vill ta i beaktande båda de här sakerna. Vi vill ha en skriftskola där man får ha roligt, och där alla får bli sedda och bekräftade. Men framför allt vill vi visa på, och undervisa om honom som aldrig sviker. Jesus Kristus är den bästa vännen, han är den bästa ledaren, och han är den bästa undervisaren. Och han är inte bara det, utan han är Guds lamm, som borttager våra synder. Gud är trofast. Han har förmedlat, han förmedlar och han fortsätter att förmedla nåden genom Jesus Kristus i sitt Ord och i sina sakrament.

Richard Eklund

Anmälan till LFF:s skriftskola 2021

I samarbete med Larsmo församling fortsätter LFF sitt arbete med skriftskolan. Anmälningarna till skriftskolan 2021 tas nu emot via en länk på vår hemsida (<https://www.lff.fi/skriftskola/>). Vid anmälan behövs följande uppgifter: namn, personsignum, adress, matallergier, och föräldrarnas kontaktuppgifter (email, telefon). Sista anmälningsdag är 13.9.2020.

Skriftskolan 2021 startar hösten 2020 och fortsätter med träffar under vintern och våren 2021. I juli 2021 hålls skriftskoldagar i ett av de lokala bönehusen, och konfirmandläger på Pörkenäs. Konfirmationen hålls i slutet av lägerveckan. Exaktare tidtabeller och platser för träffarna, lägret och konfirmationen meddelas senare. Ta gärna kontakt med ungdomsarbetaren om det finns frågor (richard.eklund@lff.fi, 044 2861293)!

Den här informationen finns också på lff:s hemsida.

Välkommen med!

Guds Frid! Vi diskuterade om Guds kraft här i Vasa för en tid sedan. Vi frågade oss om vi vågar använda den, om vi har tillgång till den och om den kan hjälpa oss i våra egna och i församlingens liv. Vad betyder Guds kraft för oss kristna? Är den någonting som finns i Bibeln men som inte gäller oss? Det ansåg inte Paulus.

2 Tim. 3:5. *(Människor kommer att) ha ett sken av gudsfruktan men förneka dess kraft. Håll dig borta från dem!*

När vi är mitt i vardagen kan det kännas som att Guds kraft är avlägsen. Men vi ska komma ihåg att den första och viktigaste gåvan Gud ger en människa är trons gåva, och den kan ingen få utan att Guds kraft verkar i henne. När vi tar emot tron är det kraften i Jesu blod som renar oss från all vår synd och då får vi tillgång till det allra heligaste. Det är att vi får leva mitt i Guds nåd som fria Guds barn.

Heb. 10:19. *Bröder, i kraft av Jesu blod kan vi därför frimodigt gå in i det allra heligaste.*

När Gud har gett oss tron, förlåtelsen och barnskapet äger vi evigt liv. Då kan vi tro att vår enda uppgift är att sätta oss ner och vara tack samma för den gåvan resten av vårt liv. Men Gud har också lite annat att göra för oss. Inte ska vi heller bara stå och tala om vår tro, som Paulus skriver:

1 Kor. 4:20. *Guds rike består inte i ord utan i kraft.*

Med tron kommer Guds Ande och bor i oss. Med Anden har vi också Guds kraft i oss. När vi möter en människa som mår dåligt för att hon har syndat och vi berättar för henne att hennes synd är förlåtna i Jesu namn och i Jesu blod använder vi den kraften. Det är inte vi som förlåter synderna, men Gud som bor i oss gör det. I Jesu namn har vi rätt att göra det

Guds rike består inte i ord utan i kraft

som Jesus gjorde. Vi får be om helanden, vi får predika förlåtelse för synder, vi får till och med driva ut onda andar i Jesu namn. Jesus säger att den som har tro till och med kan flytta berg. Men har vi tro på Guds kraft? Det är inte så lätt att tro på den när vi inte ser stor väckelse som i laestadianismens början och sällan ser vi människor som blir helade. Det är knappt att vi vet om någon som har insett att de är syndare och som har gjort bättring och blivit ett Guds barn. Vi ska komma ihåg att det är Gud som sköter om att det blir väckelse, men han använder människor för att föra ut det glada budskapet om att alla människor får komma in i Guds rike. När Jesus for upp till himlen sa han åt lärjungarna att de skulle gå och berätta om honom för alla människor. Det ska också vi göra.

Matt. 28:19–20. *Gå därför ut och gör alla folk till lärjungar! Döp dem i Faderns och Sonens och den helige Andes namn och lär dem att hålla allt som jag befallt er. Och se, jag är med er alla dagar till tidens slut.*

När vi står där mitt i vardagen är vi utsända av Gud för att berätta om Guds rike. I det riket är Jesus kung och där får vi alla vara med. Vi får berätta om vägen in i det riket som är Jesus och hans död och uppståndelse och vi får berätta om den kraft som väckte Jesus från de döda och som nu bor i alla som tror på honom. Också när vi berättar för människor om Gud är hans kraft med. Paulus påminner oss om att det inte är vi som har kraften.

2 Kor. 4:7. *Men denna skatt har vi i lerkärl, för att den väldiga kraften ska vara Guds och inte komma från oss.*

Som jag skrev i början har vi i Vasa diskuterat om Guds kraft. Man kan fundera på om det är så att vi har så mycket annat i våra liv att det grumlar våra hjärtan så att vi inte ser eller märker av kraften. Man kan också fundera på hur man levde och gjorde förr när Guds kraft verkade starkt i vårt land. Jag tror att vi idag har skäl att stanna upp och fundera på om vi låter Guds kraft verka i våra liv. Är våra hjärtan så fyllda med allt som finns omkring oss att vi inte litar på, eller ens kommer ihåg, att vi bär på Guds kraft? Är vi så bundna av vad vi själva klarar av att vi inte räknar med att under kan ske, till och med det största undret, att någon börjar tro på Jesus? Kanske skulle det vara på sin plats för oss alla att städa ur våra hjärtan och låta Guds kraft verka i våra liv. Kanske Gud vill använda den osäkerhet och rädsla som nu finns i världen i och med coronaviruset för att få människor att vända sig till honom? Om det är hans vilja behöver han just nu kristna som vågar stå upp för tron och vittna om honom. Kom Herre med din Ande och förvandla människors hjärtan, och börja med mig!

Ef. 6:10. *Till sist, bli starka i Herren och i hans väldiga kraft.*

Amen
Daniel Asplund

Vasa fridsförening

Sedan år 1970 har Vasa fridsförening verkat i bönehuslokalen i Vöråstan på Fiskaregatan. Vöråstan är belägen i Vasa centrum och ger ett hemtrevligt intryck med sina trähus.

Bönehuslokalen andas 1970-tal även om fönsterbyten har gjorts och kök och andra utrymmen ytrenoverats. Eftersom föreningen äger lokalen är en del av styrelsens uppgifter att ansvara för att lokalen hålls i skick. En annan fråga som sysselsatt styrelsen det gångna året är de frågor som föddes efter att LFF beslutade att tillsätta en arbetsgrupp bestående av representanter från de olika bönehusföreningarna som skall utreda LFF:s förhållande till vår kyrka.

Ett positivt problem som vi för närvarande har i Vasa fridsförening är att lokalen börjar bli för liten. På en söndagssammankomst varierar antalet närvarande barn och vuxna från 50 till 80 personer.

Eftersom vi har aktiva finskspråkiga medlemmar tolkas sammankomsterna som regel till finska. Föreningens stadgar från 1921 lyder enligt följande; Föreningens i Wasa ändamål är, att med den heliga skrift och vår lutherska kyrkas bekännelse som grundval för sin verksamhet arbeta för Guds rikets spridning bland vårt folk, på det att fred, nykterhet, bildning och andra goda följder, som härleda sig av ett liv enligt bibeln, allt mera måtte vinna fotfäste bland vårt folk.

Vi som hör till denna andliga gemenskap bor utspridda. En del bor i olika delar av Vasa medan en stor andel medlemmar bor

i närliggande områden såsom Smedsby, Karperö, Replot och Solf.

På söndagssammankomsterna predikar någon av våra tre predikanter, Mikael Ventin, Mauritz Ventin eller Daniel Asplund. Vi sjunger psalmer och sånger ur Sions sånger. En mötesledare brukar hålla en inledningsbön. Eftersom vi bor utspridda är kaffeserveringen efteråt en viktig del av den kristna gemenskapen då vi får möjlighet att umgås.

De flesta av våra medlemmar består av barnfamiljer och därför har vi i verksamheten de senaste åren satsat på barnen i form av söndagsskola och juniorverksamhet. I söndagsskolan som börjar en timme före sammankomsten är barnen indelade i två grupper; barn under skolåldern samt skolbarn. De yngre barnen undervisas i gamla och nya testamentet med hjälp av en flanellograf. De äldre barnen har med sig en bibel och undervisas i olika teman som bön, bibelns trovärdighet, skapelsen, och frälsningen genom bibelläsning och diskussioner.

En onsdag varje månad samlas cirka 15-20 barn till våra juniorträffar. Vi är nio vuxna som planerar och fungerar som ledare. Tanken med denna verksamhet är att barnen ska få lära känna varandra under friare former för att kanske senare i livet ha stöd av varandra som kristna vänner. På juniorkvällarna varierar programmet från gång till gång. Vi håller undervisning åt barnen med teman som Guds vapenrustning och kristen i vardagen. Vi ordnar filmkvällar i bönehuset med filmer om bibelberättelser, besöker hinderbana och kör

minirallybana i Roparnäs församlingshem. Juniorkvällarna avslutas med andakt då vi oftast läser texterna riktade till barn ur Sions missionstidning. Den trettonde december har juniorerna de senaste åren uppvaktat vår tidigare predikant Albin Sjöberg och hans fru Senny och övriga åldringar på servicehemmet i Smedsby med luciatåg och sång. Albin har verkat som predikant i 40 år i vårt bönehus. Även om Albin har fyllt 93 år minns han alltid att fråga hur vi har det i bönehuset då man besöker honom.

De söndagar evangeliska lutherska kyrkor i Korsholm gästas av en predikant från LFF eller då svenska lutherska evangelieföreningen i Finland rf ordnar sin bibelhelg i februari så hålls ingen sammankomst på Fiskaregatan. Under sommaren hålls i regel tre söndagssammankomster. Sista sammankomsten i december ordnar vi traditionsenlig julfest åt barnen med risgrynsgröt, jultårter och glögg. På grund av utrymmesbrist har vi de senaste åren hyrt Gerby församlingshem för detta ändamål. Barnen bjuder oss vuxna på luciatåg och vacker solosång och vi vuxna i vår tur bjuder barnen på julevangeliet i teaterform. Våra predikanter tackas med en blomma för deras viktiga insats. I slutet av maj ordnar vi vårfest som vi de senaste åren har hållit på Alskat lägergård. Vi brukar inleda vårfesten med en kortare predikan och sång och fortsätter med mat och lekar.

Vi ordnar även en bibelsöndag årligen då inbjudna föreläsare ger bibelundervisning under en hel söndag.

Eftersom Vasa är en studiestad med många studeranden från andra fridsföreningar är tisdagssamlingarna populära med cirka 40-70 ungdomar som deltar. Tisdagssamlingarna har hållits sedan 1970-talet. Ungdomar samlas i bönehuset och gästas av olika talare som undervisar om teman såsom "hur bemöter jag populärkultur" med Daniel Asplund, "prioritetshanden" med Boris Salo, "mannen och kvinnan i församlingen" med Richard Eklund och "kristen i politiken" med Peter Östman för att nämna några teman.

Med hjälp av dagens teknik i form av Whatsapp-applikationen håller ansvarspersoner alla medlemmar uppdaterade om aktuella evenemang. Via bönehusföreningens egen Whatsapp grupp bjuds man även spontant hem till andra medlemmar eller får vandrings- eller lekparkssällskap.

Hela vår verksamhet bygger på frivilliga insatser och därför varierar verksamheten från år till år. Kvinno- och karakvällar har hållits regelbundet under vissa perioder.

Vi vill framhålla följande bibelställe i vår verksamhet i Efesierbrevet 3:20-21: Han som förmår göra långt mer än allt vi ber om eller tänker, genom den kraft som mäktigt verkar i oss, honom tillhör äran i församlingen och i Kristus Jesus, genom alla släktled i evighetersnas evighet, amen.

Vi är måna om att stödja, hjälpa och uppmuntra varandra på trons väg, vilket är en stor välsignelse som kristen. Ifall du är intresserad av att komma och dela gemenskapen i Guds ord med oss så hittas kalender om vår verksamhet på webbsidan www.vff.fi. Vi finns på Fiskaregatan 5.

Varmt välkommen!

Styrelsen för Vasa fridsförening rf

Tankar kring äktenskapet

Predikaren 4: 9- 10, 12.

”Bättre två än en, ty de får god lön för sin strävan. Om de faller, kan den ene resa upp den andre. Där den ensamme blir övervunnen, kan två stå emot. Och en tredubbelt tvinnad tråd brister inte så lätt”.

Äktenskapet är instiftat av Gud, till att vara ett förbund mellan en man och en kvinna. Ett livslångt förbund, tills döden skiljer er åt, som det står skrivet. En man skall lämna sina far och sin mor och hålla sig till sin hustru, och de skall vara ett kött. Det här är Guds ursprungliga plan. Som vi alla vet så är Bibelns lära också vad gäller denna sak allt mera ifrågasatt. Med sorg måste vi konstatera att denna utveckling också smugit sig in i vår kyrka och i våra egna

sammanhang. Ett flertal kristna äktenskap lider skeppsbrott och slutar i skilsmässa, även fast man gör sitt allt för att försöka rätta till det som gått fel. Frågan är svår och ofta ligger det personliga tragedier bakom.

Vår uppgift är inte att döma, utan att stöda och be för de par som har problem i sitt äktenskap. Vi misslyckas alla i livet, på sätt eller annat. Vi är alla i behov av Guds nåd och av hans förlåtelse. En tredubbelt tvinnad tråd brister inte så lätt. Gud vill själv vara med som den tredje parten i äktenskapet. Där makarna låter honom regera och leda, där finns de bästa förutsättningarna för att få erfara Guds rika välsignelse i äktenskapet.

”Vår story”

Vi önskar dela med oss av våra egna erfarenheter. Här följer några plock från vårt 23-åriga äktenskap.

År 1996 - Jag sitter på vinden hos min blivande svärmor och svärfar. Jag väver en matta. Det börjar vara bråttom, för jag ska gifta mig om en vecka! Jag är lycklig och fylld av förväntan, jag har hittat min drömprins! Vi ska gifta oss och jag ser inga hinder på vår gemensamma resa. Vi kommer inte att gråla och ha problem, vi älskar ju varandra...

Då man inleder ett äktenskap är det ofta förknippat med starka positiva känslor som lycka, glädje, förväntan och passion. Då är det svårt att tänka sig att bekymmer av olika slag

kan skapa konflikter och distans mellan oss, men så går det i alla parförhållanden förr eller senare. Det sägs att det bästa sättet att förstöra sitt äktenskap är att inte göra något alls.

År 1999 - Vi bygger hus. Oftast är jag tillsammans med mina föräldrar och bygger på kvällarna efter jobbet, medan Yvonne är hemma med sonen. Han är ett år och det är inte så lätt att ha honom med på bygget. Det är roligt att färdigställa vårt gemensamma nya hem, men vi har inte mycket tid tillsammans och Yvonne är trött och irriterad på att axla ansvaret för sonen ensam. Jag slits mellan två eldar och har svårt att sätta ord på hur jag känner för att få min fru att förstå. Situationen leder till gräl och jag känner mig pressad.

När vi bildar familj ökar vårt ansvar. Vi ska uppfostra barnen och möta deras behov, vi ska jobba för att försörja oss, kanske behöver vi ett nytt och större hem. Antalet timmar i dygnet är detsamma, men plötsligt ska de räcka till så mycket mer. Takten i samhället trappas upp och smittar även oss i familjen. Det är bråttom och stressigt och vår trötthet går ofta ut över dem som står oss närmast. Det hektiska tempot skapar ett avstånd mellan makarna. Plötsligt handlar de flesta samtalsämnen om hur vi bäst kan styra ”familjeföretaget”, t.ex. vem handlar mat, hämtar barnen från dagis/skola. Kommunikationen blir torftig. I detta skede är det viktigt att man stannar upp och planerar in vi-stunder i vardagen.

År 2005 - Jag jobbar som socialarbetare och hamnar via jobbet att gripa in i många olika familjesituationer. Jag känner att jag borde vara så gott som perfekt som mamma, annars har jag ingen rätt att blanda mig i andras familjer. Det gör att jag satsar mycket av mina krafter på barnen och att se dem och möta deras behov. Juha är ju vuxen, han borde ju klara sig. Jag har svårt att ta emot hans behov av fysisk närhet, mitt behov av närhet blir tillgodosett av barnens kramar. Då jag inte behövs av dem, vill jag bara vara ifred. Det sägs att vi borde prioritera Gud först, sedan maken, familjen, jobbet, församlingen osv. Men det förstår jag inte alls. Hur ska jag kunna prioritera min man, då barnen behöver mig så mycket?

Kvinnor och män har olika behov i äktenskapet. Man kan dela in dessa behov i fyra olika delområden. Dessa är: 1. behov att bli älskad, 2. behov av uppskattning, 3. behov av att höra till och 4. behov av självständighet. Alla har vi behov av att dessa blir uppfyllda, men vanligen är det något av dem som är speciellt viktigt för oss. Kvinnans främsta behov

är vanligen att få känna sig älskad, mannens igen att få uppskattning. Behoven är inte enbart könsrelaterade, utan vår personlighet styr också. Hur väl våra behov blivit tillgodosedda under barndomstiden påverkar hur våra behov utformas senare i livet. Man kan föreställa sig att vi har fyra tunnor där var och en står för ett behov. Ibland är någon tunna full, medan en annan är konstant tom. Om vi kan identifiera våra behov och namnge dem är det lättare för oss att få dem tillgodosedda. Kan vi dessutom kommunicera våra behov till vår partner, ger vi honom/henne en chans att ge oss det vi behöver. Förstås är det viktigt att i detta sammanhang komma ihåg att ingen make kan tillgodose alla våra behov till fullo. Det kan endast vår Himmelske Far.

År 2012 - Yvonne är utbränd. Hon kommer att vara sjukskriven en lång tid. Hon är trött och orkar inte så mycket med hushållsarbetet. Ibland då jag kommer från jobbet är diskmaskinen fortfarande full och tvätten är sällan tvättad. Jag har inga problem med att axla ansvar hemma, det är mitt sätt att visa kärlek till min familj. Men jag är inte säker på att Yvonne förstår det. Ibland känns det att hon tar mina ansträngningar som en självklarhet.

Det finns faktorer som är tärnande på relationen som t.ex. olika beroenden, ekonomiska bekymmer, sexuella problem, psykisk ohälsa och konstant övertidsarbete. Det är viktigt att förstå att en

del av dessa kan vara orsakade av yttre förhållanden, som vi inte själva kan påverka.

Det finns därtill olika beteendemönster som riskerar att förstöra vår kärleksrelation. Dessa kan delas in i fem huvudsakliga områden; nämligen a) utbrott av ilska, b) nedvärderande kritik, c) irriterande beteende, d) själviska krav och e) örlighet. Dyliga beteendemönster

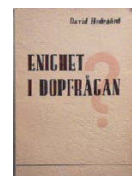

skapar avstånd mellan makarna och tar sakta men säkert död på kärleken. Vi behöver bli medvetna om och ta ansvar för vårt beteende mot vår make. Destruktiva mönster bör brytas innan de skapar djupa sår och bitterhet. Det krävs att vi har en vilja att förlåta och be om förlåtelse. Som kristna kan vi räkna med Guds hjälp också då det gäller utmaningar och problem i äktenskapet. Vi skall inte heller dra oss för att söka professionell hjälp vid behov.

År 2016 - Då vår 20 bröllopsdag närmade sig meddelade Juha att han ordnat en överraskningsresa till mig. Jag blev mycket glad, eftersom det aldrig hänt tidigare under vår gemensamma historia. Det var ingen lång och dyr resa, vi for till Kuopio, men minnet värmer fortfarande mitt hjärta, nu dryga tre år senare. Där, medan vi åt middag, fanns möjlighet att ta temperatur på vårt äktenskap. Vi kunde båda konstatera att distans har smugit sig in mellan oss och vår relation inte längre är lika nära som tidigare. Vi beslöt oss för att göra något åt saken. Under de senaste tre åren har vi därför medvetet satsat på vår relation, både genom att delta i äktenskapsweekender, ge varandra mera tid och uppmärksamhet i vardagen, kramas mera osv. Vi har helt enkelt skapat oss nya vi-vanor. Och vi kan båda intyga att det lönar sig!

Med bön om Guds välsignelse
över alla äktenskap!
Yvonne & Juha Åkerlund

Källor:
Föreläsningmaterial från äktenskapsweekender (Arrangörer: Parempi avioliitto ry & Me mennään eteenpäin)
Hanna Ranssi-Matikainen (red.): Paremmän avioliiton rakkauspankki
Boktips: Gary Chapman: Äktenskapets fyra årstider
Mattias Stølen Due: Medan vi fortfarande älskar – att ta hand om kärleken
Stephen & Alex Kendrick: Våga älska – 40 kärleksutmaningar

David Hedegård (1891-1971)
– *Enighet i dopfrågan*: enligt utgåva av Evangeliska fosterlandsstiftelsens bokförlag
Tredje upplagan 1948. David Hedegård var en svensk teolog och bibelöversättare.

Boken vänder sig i första hand till sådana kristna som – fastän de är döpta som barn – frågar sig, om de åter måste låta döpa sig för att bli uppfyllda av den Helige Ande. I synnerhet många unga kristna oroar sig inför den frågan. Hedegård vill visa dem att denna deras oro saknar grund. På samma gång och framför allt vill han visa dem vad dopet verkligen är.

Frågor som tas upp i samtalet är bl.a. Kan man följa Jesus i dopgraven? Vad händer med odöpta barn som dör före dopet? Nedsänkning eller begjutning? Barnens förståelse att tro? osv.

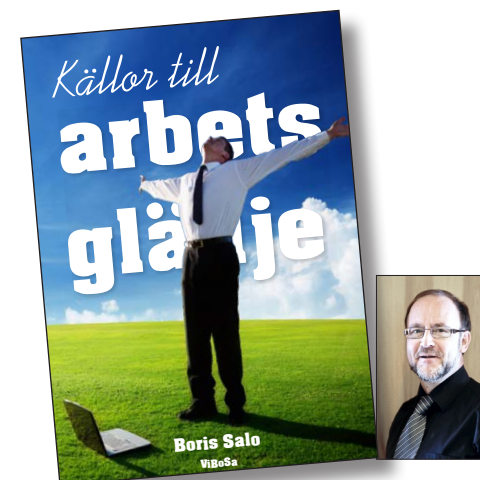
Jag tolkar utifrån boken att Hedegård försöker förklara välsignelserna som Gud förmedlar oss i dopet. Vid rätt förståelse har dopet en självavårdande karaktär. Det har alla nytta av - såväl ung som gammal.

Det är sanningen, alltså Ordet med stort O, som är nådemedlet. Budskapet om syndernas förlåtelse för Kristi skull räcks åt dig. Dopet är ett ensidigt fridsförbund som Gud stiftar med dig.

Tron består i att vi har tillit. På samma sätt som spädbarn har en tillit på att bädden den ligger på håller kommer också Guds bädd och löften att hålla. Barnen gör inget, varken motstånd eller beslut. Jesus säger att vi måste bli som barn för att komma in i himmelriket.

Boken är läsvärd och lättläst. Den är som nåden (sola gratia) gratis tillgänglig på webben.

Andre Björkskog

Prästen och författaren Boris Salo har gett ut ett 20-tal böcker. I sin nyaste bok "Källor till arbetsglädje" behandlar han synen på arbetet och dess kraftkällor med ansats i trosbekännelsen, Fader vår och de tio buden.

Om boken skriver företagskonsulten Gerhard Snellman: "Boris uttrycker sig på ett språkligt förståeligt och klokt sätt, som gör att man gärna läser boken. Innehållet har gett mig uppmuntran och djupare insikter i hur viktigt det är att alltid inleda arbetsdagen med en bön om välsignelse för olika uppgifter och människor som man möter varje dag. Bokens innehåll har också gett mig större förståelse för viktigheten av att hitta balansen mellan arbete, fritid och framför allt familjelivet. Den här boken är synnerligen lämplig, ja, jag vill säga nödvändig att läsa, oberoende av vilka arbetsuppgifter man har både i yrkeslivet och i hemmet."

För tidningen Rauhan Sana har företagskonsulten och diplomingenjören Erkki Peltola skrivit en recension av boken och vi citerar den här i något förkortad översättning. Peltola skriver: "Bokens titel 'Källor till arbetsglädje' väcker tankar och för in ett fräscht och stimulerande perspektiv på arbetet. Boken beskriver arbetslivets fenomen och utförandet av arbetet utgående från den kristna trons grund.

Boken utgör ett stimulerande bidrag till diskussionen om välbefinnande i arbetet, ett välbefinnande som formas både inifrån och utifrån. I dag görs stora satsningar på yttre faktorer såsom ledning, verksamhet inom organisationen och förbättrande av arbetsförhållandena. Allt detta är viktigt, men författaren lyfter särskilt fram de inre faktorerna som källor till arbetsglädje.

I boken behandlas också de strömmar av levande vatten som skapats i oss och nycklarna till att upptäcka dem. Vi ges vägledning för hur de skall tas i bruk och löften om kommande välsignelser.

Boken förmedlar till läsaren perspektiv och insikter, som redan i sig är viktiga, men bokens verkliga gåva öppnar sig först när läsaren vågar gå framåt – från tanke till handling och göra sin egen arbetsresa. I slutet av boken finns uppgifter för självreflektion och gruppdiskussion.

Den som önskar få in vård på gräsrotsnivå i sitt arbete, sin arbetsmotivation och meningen med arbetet bör bekanta sig med budskapet i boken. För den som arbetar med uppgifter inom personalutveckling lönar det sig också att bekanta sig med innehållet, eftersom det hjälper en att förstå de mekanismer som inverkar på arbetsvälbefinnandet i en organisation."

Boken utmanar läsaren till att reflektera över arbetets mening och förhållandet mellan arbete och vila. Samtidigt ger den Luther upprättelse. Luther var den som lyfte fram arbetet som en "gudstjänst" och förankrade det i både en inre vila och i en yttre vila i form av vilodagen.

Kurt Hellstrand

Till minnet av Elin Lindfors (f. Ahlvik)

f. 3.5.1926 d. 13.4.2017.

Tiden har gått fort! Det har redan hunnit gå tre år sen vår kära mamma Elin fick flytta till det himmelska hemmet.

Vår mamma växte upp vid Punsar i Ytteresse, bland sin mor och sina syskon, fyra bröder och två systrar. Deras mor blev änka i tidig ålder, då yngsta barnet bara var två veckor gammalt. Därför blev det naturligt också för de övriga barnen att ta stort ansvar tidigt i livet. Vår mamma började redan som 13-åring att ta hand om barn och hushåll hos deras granne.

Sedan bröt ju kriget ut mellan Finland och Ryssland. Då blev det en svår tid. Allt var ransonerat med kort och det var svårt att få varor. Det var i alla fall bra att vara bonde på den tiden. Då kunde man klara av att få mat.

Vår mamma Elins 90-årsdag den 3 maj 2016, omgiven av sina födelsedagsblommor.

Under krigstiden träffade mamma vår pappa Gösta. Världen hade då lockat dem båda i otro, men de fick senare nåd till bättring, först pappa och sen även mamma.

Pappa var ju tvungen att gå ut i krig, men efter att det blivit fred i landet och pappa återvänt från kriget, gifte sig mamma och pappa. Mamma berättade att när hon skulle stå brud fanns det bara två st. brudklänningar att välja på i hela Jakobstad. Hon valde den ena och hennes svägerska valde den andra. Brudskorna var gjorda av papper.

De byggde sitt hus på Fällbacka i Ytteresse och tillsammans fick de oss barn, fyra pojkar och två flickor. De livnärde sig på jordbruk. Där fanns ju gott om arbete. Vi barn fick hjälpa till. Speciellt minns vi somrarna med höbärgning.

Senare i livet när vi barn blivit ungdomar och klarade oss själva, reste mamma och pappa med buss till många sommarmöten i norra Finland, Sverige och Norge.

Vår mamma var en glad och positiv människa och tyckte om att vara bland folk. Hon älskade blommor, att vara ute i trädgården om sommaren var ett stort nöje för henne.

Efter att vår pappa gått bort redan 1995 fick vår mamma ännu leva 22 år.

Mammas andliga hem var i Punsar bönehus. Dit åkte hon varje söndag med något av barnen, så länge hon orkade.

Hon var också på flera resor till Ryssland. Hon gillade att resa och hälsade på oss barn med familjer när hon fick möjlighet att åka med. Även upp till norra Sverige för att besöka en dotter med familj. Hon var mån om oss barn med familjer och var alltid med vid dop, födelsedagar och bröllop.

År 2012 vid midsommar fick vår kära mamma en stroke och blev ensidesförlamad. Det var en stor sorg för både henne och oss. Hon låg på sjukhus, men fick där en bra rehabilitering så hon kunde börja gå med rullator. Efter 3 månader kunde hon komma hem och klara sig att bo hemma. Hjälpen fick hon förstås av oss barn och anhöriga. Hemhjälpare hade hon också vilket hon uppskattade mycket.

Vår mamma hade ett bra minne och var intresserad av människorna runt omkring sig. Telefonen gick ofta ”varm”. Hon ringde till oss barn, släktingar och vänner.

Hon var en bedjande mamma, speciellt efter att hon fick stroke. Då hade hon mycket tid att tala med den Himmelske Fadern. Hon berättade att alltid på kvällen bad hon för alla barnen med familjer, för barnbarn och barnbarnsbarn. Hon ville att alla skulle få äga tron på Herren Jesus. Själven ville hon ofta höra att hennes synd var förlåten i Jesu namn och hans dyra blod. Då var hon trygg att somna varje kväll.

När vår mamma fyllde 90 år ville hon ha fest för släktingar och vänner. Det firades på Solhaga vid Punsar.

I slutet av mars år 2017 fick vår mamma det sorgliga beskedet att hon hade cancer i bukspottkörteln. Hon blev inlagd på sjukhus. Det blev en avskedets tid, i två veckor. Vi besökte henne så ofta hon orkade. Alla fick vi

möjlighet att samtala med henne och vara hos henne. Det var en känslösam, dyrbar och givande tid vi fick.

En dyrbar stund fick vi med mamma, när prästen Kurt Hellstrand kom och vi fick höra vittnesbördets ord och ta del av Herrens Heliga Nattvard.

Ännu några dagar efter fick mamma inbjudningskort till bröllop av ett barnbarn och hans fästmö. Då sa mamma: jag skulle så gärna vilja vara med, men det orkar jag ju inte. Istället fick hon inbjudningskort till det största bröllopet som äger rum. Det himmelska bröllopet där Jesus själv är Brudgummen. Det är det största!

Vår mamma fick ”hembud” skärtorsdagen den 13 april i en hög ålder. Jordfästningen hölls i Esse kyrka den 29.4.2017 av kyrkoherden Kaj Granlund. Vi fick också lyssna till tonerna av sången: ”Jag har hört om en stad ovan molnen” som en brorson spelade på trumpet. Minnesstunden var i Esse Församlingshem och predikan hölls av Elis Snellman. Minnesord hölls av anhöriga och barnbarnen sjöng så vackert sången: Det blir något i himlen för barnen att få.

Vi är tacksamma att vi fått ha vår kära mamma hos oss så länge. Nu vilar hon i Abrahams sköte till uppståndelsens härliga morgon.

*En morgon utan synd jag vakna får.
En morgon glad hos Frälsaren där hemma.
Får se förklarade hans dyra sår,
och höra ljudet av hans kära stämna.*

Frid över vår kära mammas minne!
Med återseendets hopp!
Barnen

Respekten för Gud och människan

Jag tror att en ömsesidig respekt borgar för goda relationer. Vetskapen om att vi som skapade av Herren är oändligt värdefulla – samtidigt som de människor vi möter i livet har samma värde. Respekten innebär att man ger utrymme åt andra människor så att medmänniskan får blomma ut just i den personlighet som Gud har menat att människan skall ha. Respekten innebär också att man värdesätter sina egna personliga egenskaper – de är som viktiga pusselbitar i ett större pussel. Vi människor behöver varandra – alla med viktiga uppgifter i livet. En respekt för den skapade människan innebär även en respekt för Gud och hans skapelse.

Vidare bör vi människor lära oss att vårda om gemenskapen. Varje människa vi möter under vårt livs vandring är värd en respektfull behandling. Som det står i Romarbrevet 12:10, *”överträffa varandra i ömsesidig aktning.”* Men eftersom vi är felande människor, brister vi ofta här. Därför förekommer friktioner.

Som när man vårdar om en späd planta, bör vi också vårda om våra personliga relationer. Det kan handla om att be om förlåtelse ibland. Att säga tack när någon hjälpt en. Men också att räcka ut en hjälpande hand när det behövs. Respekten kommer inte av sig själv.

Nej, respekten har ett gudomligt ursprung. När vi blivit bemötta med respekt är det på sin plats att ge vidare samma respekt till andra människor.

Vi får också lära oss av den kärlek som Gud själv visat oss. Nämligen att vara stor i mildhet, sen till vrede och ha överseende gentemot andra människors bemötande. I denna stund får vi komma ihåg den kärleksgärning som Gud visat, som det står i Johannes 3:16. *”Så älskade Gud världen att han utgav sin ende son på det att var och en som tror på honom inte skall förgås utan ha evigt liv”.*

Här under färden genom livet behöver vi visa varandra respekt, som det heter i Galaterbrevet 6:2 *”Bär varandras bördor så uppfyller ni Kristi lag”.* När vi så vaknar till en ny nådens dag, får vi be till Herren: må denna dag bli en ära till Honom som är alltings källa och skapare.

Vi ber: Lär oss Herre att visa respekt, öppna våra ögon inför våra medmänniskor, låt din kärleks ljus lysa upp vår omgivning. Vi ger all ära till dig, var med oss nu och alltid och i evighet, amen.

Magnus Enlund

RADIO LFF

(<https://www.lff.fi/radio-lff/>)

Helgsammankomster:

lö kl. 19.00, sö kl 14/15 och 18.

Repris må kl. 18

Andakter:

Ti och fre kl. 9.30 och 10.00

To kl. 18.00 och 18.30

Bibelundervisning och annat program:

må–fre kl 13–15 och 18–ca. 22

Lunchprogram:

må–to kl. 13.00 (repris kl. 19)

Vi läser-program:

må–to kl. 14.00

Undervisning:

ti och onsd kl. 18.00

Förbönsstund:

må kl. 19.00 (repris på onsd. kl. 19)

Engelska timmen:

må–onsd kl 20/21

Sommarmöten hålls i mån av möjlighet.

Följ myndigheternas information om pandemin, samt mötesarrangörers webbsidor.

5.–7.6. Pingstmöte/Helluntaiseurat, Bosund. (Bosund bönehusförening. LFF.fi)

26.–28.6. Försommarmöten i Korpilompolo, Sverige. (info: Kyrktoget.se)

10.–12.7. Sommarmöten i Larsmo / Kesäseurat arrangeras som ett webmöte (Radio LFF och LFF.fi).”

LYRS:s Suvijuhlat har flyttats till sommaren 2021

30.7.–2.8. Sensommarmöte i Kuttainen, Sverige. (info: Kyrktoget.se)

7.–9.8. Sommarmöte /Kesäseurat, Källby. (Flynnängens bönehusförening. LFF.fi)

Prenumerationsavgiften för Sions Missionstidning

Finland 37 €, gåvoprenumeration 24 €

Sverige 390 kr, gåvoprenumeration 282 kr

Norge 370 kr, gåvoprenumeration 282 kr

Övriga 37 € + porto

Sions Jultidning ingår i prenumerationspriset.

LFF erbjuder tidningen gratis under ett år till nygifta par.

Prenumerationer och beställningar:

info@forsberg.info

Tel. +358 6 788 8800 kl. 8-16

Prenumerationer i Sverige:

Hans Rahkola, Piponsvägen 10,
95334 Haparanda

Tel. +46 9 2261041.

hans.rahkola@tele2.se

Prenumerationer i Norge:

Sara Olsen, Borraveien 17

9517 Alta

Tel +47 91165805

Adresskorrigeringar

info@forsberg.info

Obs. Flyttningsanmälan till Magistraten gäller enbart officiella instanser, inte tidningsprenumerationer.

Fakturerings

Antero Heikkilä

antero.heikkila@multi.fi

Tel. 0500 260 539

Taltidning

Sions Missionstidning finns även som taltidning på CD. Prenumerationspriset är detsamma som för papperstidningen.

Kontaktperson för taltidningen:

Vesa Pöyhtäri

Tel. 044-2175410

vesa.poyhtari@lff.fi

LARSMO SOMMARMÖTE

10-12.7.2020

*”Kristus i er,
härlighetens hopp!”*

INFORMATION 22.4.2020

Möteskommittén för **Larsmo Sommarmöte** håller fast vid att årets sommarmöte ordnas vid planerad tidpunkt **10-12.7.2020**. Mötet hålls enligt de förutsättningar som då finns och de möjligheter som Gud ger.

Utgångsläget är för närvarande att sommarmötet i år **arrangeras som ett web-möte** via internet. Avsikten är att mötet ändå så långt som möjligt ordnas enligt normalt program med gudstjänster och predikan. Det betyder att mötessändningar sker under tre dagar och det skall vara möjligt att via nätet delta i mötet i realtid över landsgränserna på svenska, finska och engelska.

Möteskommittén tar inom maj ny ställning till arrangemangen, ifall förutsättningarna märkbart ändras från nuvarande. Vi håller det mycket viktigt att sommarmötet inte förorsakar onödiga risker för människors hälsa.

Larsmo Sommarmöte infaller i år under den helg när vi firar Apostladagen. Vi vill likt apostlarna på Jesu uppmaning verka för att evangeliet skall förkunnas över hela världen. Temat för årets sommarmöte är ***Kristus i er, härlighetens hopp***.

Temat är hämtat från ett sammanhang där aposteln Paulus förklarar apostelns tjänst i församlingen:

”Dess tjänare har jag blivit i kraft av det uppdrag Gud har gett mig för er räkning, att överallt predika Guds ord, den hemlighet som genom tider och släktled varit dold men nu har uppenbarats för hans heliga. För dem ville Gud göra känt vilken rikedom på härlighet hedningarna har i denna hemlighet - Kristus i er, härlighetens hopp. Honom predikar vi genom att förmana varje människa och undervisa varje människa med all vishet, för att ställa fram varje människa som fullkomlig i Kristus.” (Kol. 1:25-28)

Arrangörerna för Larsmo sommarmöte **Risöhäll bönehusförening r.f.** och **Näs fridsförening r.f.** i samarbete med **Larsmo församling**.

Tilläggsuppgifter:

Håkan Snellman, möteskommitténs ordförande, tel. 040 - 869 0904